

ОШ
„АРСЕНИЈЕ
ЛОМА“

РУДНИЧКИ ШКОЛАРАЦ

БРОЈ: 10

МАЈ 2026.

ЧИТАЋЕТЕ . . .

162. РОЂЕНДАН НАШЕ ШКОЛЕ

Матична школа на Руднику је 19. маја 2026. године обележила свој 162. рођендан. Пригодна приредба тим поводом је одржана у Дому културе „Војислав Илић“ на Руднику.

Након химне „Боже правде“, директорка Драгана Милетић поздравила је присутне госте, захваливши им се што су дошли да заједно обележимо 162. годину од оснивања школства на Руднику.

„Наша школа носи име по Арсенију...

ДАВОР ЋОРЂЕВИЋ — УЧЕНИК ГЕНЕРАЦИЈЕ

За ученика генерације у школској 2025/2026. години проглашен је Давор Ћорђевић.

Ова титула припала је Давору не само као потврда одличног успеха, већ и признање за марљивост, истрајност, одговорност и спремност да се својим знањем, понашањем и примером издвоји међу вршњацима.

Давор је током осам година школовања показао да се рад...

НАША БАШТА-УЧИОНИЦА НА ОТВОРЕНОМ

У марту ове године, у издвојеном одељењу школе у Угриновцима, започета је реализација пројекта „Наша башта – учионица на отвореном“. Пројекат су осмислиле учитељице Ивана Петровић и Тања Вукашиновић, а учествовали су сви ученици од првог до четвртог разреда. Циљ пројекта је било упознавање ученика са животним циклусом биљака, развијање еколошке свести и одговорног односа према природи, подстицање тимског рада и сарадње...

САДРЖАЈ

♦ РЕЧ УРЕДНИКА	3
♦ ОСТРВИЦА—ТВРЂАВА НА ВРХУ ВУЛКАНА	4
♦ ПРОКЛЕТА ДЕСПОТИЦА ЈЕРИНА БРАНКОВИЋ	6
♦ 162. РОЂЕНДАН НАШЕ ШКОЛЕ	9
♦ ДАВОР ЂОРЂЕВИЋ —УЧЕНИК ГЕНЕРАЦИЈЕ	11
♦ НАШЕ ДВОРИШТЕ, НАШ ПОНОС	12
♦ "НАША БАШТА, УЧИОНИЦА НА ОТВОРЕНОМ"	14
♦ ИДЕЈЕ КОЈЕ МЕЊАЈУ ШКОЛУ	17
♦ СТО ГОДИНА ОД ПОСТАВЉАЊА СПОМЕНИКА АРСЕНИЈУ ЛОМИ	19
♦ ДЕЧЈА НЕДЕЉА — КАД СЕ РУКЕ СЛОЖЕ	20
♦ ДАН ШКОЛЕ У УГРИНОВЦИМА	21
♦ ИЗЛОЖБА У ЧАСТ МИЛУТИНА МИЛАНКОВИЋА	23
♦ НОВОГОДИШЊА ЧАРОЛИЈА У НАШОЈ ШКОЛИ; САВИНДАН	24
♦ СТАБЛО ЗА СВАКОГ МАТУРАНТА; КЊИЖЕВНИ ДАН	25
♦ "И ЈА САМ НАСТАВНИК"	26
♦ ВАСКРШЊЕ АКТИВНОСТИ	27
♦ НАША МОЋ, НАША ПЛАНЕТА	28
♦ СВЕТСКИ ДАН КЊИГЕ	29
♦ ЛИКОВНИ КОНКУРС ПОВОДОМ ЗАШТИТЕ ЖИВОТНЕ СРЕДИНЕ	30
♦ РЕПУБЛИЧКО ТАКМИЧЕЊЕ У ЕКО КВИЗУ	31
♦ ЛИКОВНА КОЛОНИЈА „ШИЛОПАЈ 2025.“	32
♦ ДАН ЗДРАВЕ ХРАНЕ; ОПЕРА "НА УРАНКУ"	33
♦ ЕКСКУРЗИЈЕ НАШИХ УЧЕНИКА	34
♦ ЈЕДНО ПОГЛАВЉЕ ЈЕ ЗАВРШЕНО, НЕКА НОВА ПОЧИЊУ	38
♦ НАШИХ РУКУ ДЕЛО	39

РЕЧ УРЕДНИКА

Драги ученици, родитељи, наставници и пријатељи школе...

Пред вама је ново издање школског часописа **РУДНИЧКИ ШКОЛАРАЦ** настало заједничким радом неколико вредних и креативних ученица седмог разреда матичне школе и наставнице историје Драганае Хаџић.

Наши часописи су из броја у број све бољи и интересантнији. Током ове школске године израдили смо, десети по реду *Руднички школарац*. На страницама које следе пронаћи ћете занимљиве приче, креативне радове, школске догађаје и теме које осликавају знање, труд и машту наших ученика. .

Овај часопис је један од начина да сачувамо успомене на школске дане, успехе, пријатељства и тренутке који нашу школу чине посебном.

Позивамо вас да листате, читате и уживате у сваком чланку. Надамо се да ће вас овај часопис инспирисати, насмејати, подстаћи на размишљање и показати колико лепих ствари настаје у нашој школи када заједно стварамо.

За све похвале, сугестије, можда и примедбе, чека вас ваш *Руднички школарац*.

Желимо вам пријатно читање!

РЕДАКЦИЈА

Драгана Хаџић, наставница историје

Христина Јаковљевић, ученица 7. разреда

Николина Илић, ученица 7. разреда

Селена Јовановић, ученица 7. разреда

ПРИРОДНЕ ЛЕПОТЕ НАШЕГ КРАЈА

ОСТРВИЦА—ТВРЂАВА НА ВРХУ ВУЛКАНА

Острвица је палеовулканско узвишење у атару села Заграђе код Горњег Милановца, са надморском висином од 758 метара и средњовековна тврђава која се налази на њеном врху. Представља северозападни део Рудничког масива и остатак разорене вулканске купе.

Геолошки, врх је састављен од чврстих еруптивних стена (андезит, дацит, кварт-латит) старости око 18-20 милиона година, а његова силуета са два врха („зуба“) препознатљива је широм Шумадије.

На самом врху налазе се остаци средњовековне тврђаве, познате и као „Јеринин град“ која је била важна одбрамбена тачка и део трасе пута Београд-Дубровник. Подигнута ради заштите оближњег рудника сребра и важних трговачких путева, Острвица је свој највећи значај достигла током 14. и 15. века, када је представљала средиште војне управе рудничке области. Након пада под османску власт 1458. године постепено губи своју улогу

и коначно бива напуштена. Утврђени комплекс чиниле су две целине повезане одбрамбеним зидом, док су се у његовом подножју налазили подграђе и црква са некрополом.

Крајем 2009. године проглашена је за Споменик природе на површини од око 14 хектара, због ретког рељефа и ендемске флоре.

До врха се најчешће стиже маркираном стазом из села Варнице, која укључује стрме делове и стенске узпоне са сајлама, што захтева одређену физичку кондицију.

Са врха се пружа спектакуларан поглед на готово целу Шумадију и околину, што је чини популарном дестинацијом за планинаре и туристе.

ИЗ ИСТОРИЈЕ НАШЕГ КРАЈА

„ПРОКЛЕТА ДЕСПОТИЦА“ – ЈЕРИНА БРАНКОВИЋ

Деспот Ђурађ Бранковић и деспотица
Јерина

Проклета Јерина је једна од најпознатијих жена српског средњег века. Оно што народ памти о њој често је веома различито од онога што говоре историјски извори. Историјска Ирина и легендарна „Проклета Јерина“ временом су се стопиле у једну личност а њен живот, дела и смрт везују се и за наш крај.

Јерина Бранковић, рођена као Ирина Кантакузин, била је византијска племкиња и супруга српског деспота Ђурађа Бранковића. Живела је у XV веку, у једном од најтежих периода српске средњовековне државе, када је Србија била изложена сталним нападима Османског царства и политичким притисцима суседних држава.

Рођена је око 1400. године у Константинопољу у византијској царској породици Кантакузин. Њен прадеда био је византијски цар Јован VI Кантакузин, а отац Димитрије I севастократор и деспот Мореје. Када је имала око петнаест година, удата је за деспота Ђурађа Бранковића. Он је био старији од ње више од две деценије. Ђурађу је била друга жена. Са првом, којој се не зна име, имао је ћерку Јелену а са Јерином још шесторо деце, синове Теодора, Гргура, Лазара и Стефана и ћерке Катарину и Мару. Лазар је наследио Ђурађа и био деспот Србије од 1456. до 1458. године. Њега је наследио брат Стефан који је владао кратко, до априла 1459. године када је збачен и протеран.

Најстарији Теодор рођен је 1414. године. Умро је веома млад, са свега 15 година. Две године касније 1416. Ђурађ и Ирина добили су Гргура који је постао први наследник престола када је Теодор преминуо. Био је витез а храброшћу и вештином ратовања истакао се у многим биткама, нарочито приликом одбране Смедерева 1439. године. Деспотовина је пала по турску власт а Гргур и његов млађи брат Стефан постали су таоцу султана Мурата II и одведени су у заробљеништво у Цариград. Ту су по наређењу султана ослепљени чиме је Гргур изгубио право на престо. Након што је Деспотовина обновљена 1444. године, синови деспотице Јерине и деспота Ђурађа враћени су у Србију.

ИЗ ИСТОРИЈЕ НАШЕГ КРАЈА

Након смрти великог деспота Ђурђа 1456. године, деспотско достојанство преузео је најмлађи Бранковић, Лазар који је убрзо дошао у сукоб са породицом, због чега је Гргур био принуђен да потражи уточиште код тадашњег султана Мехмеда II Освајача. Након Лазареве смрти власт је накратко припала слепом Стефану. Међутим босански краљ уз помоћ Угарске доводи на српски престо свог сина Стефана Томашевића, зета умрлог деспота Лазара. Стефан је збачен и протеран. Одлази у Будим код сестре Катарине, затим у Албанију где се оженио кнегињом Ангелином и на крају у Венецију где је умро 1476. године. Остатак његових моштију почива у манастиру Крушедол.

Брзо након коначног пада српске деспотовине у јуну 1459. Гргур се закалуђерио и упокојио као отац Герман у манастиру Хиландару у октобру 1459. године.

Најстарија ћерка деспотице Ирине и деспота Ђурђа била је Мара, рођена око 1418. године.

Слично својој старијој рођаки Оливери, и Мара је, ради државних интереса била удата за турског султана, за Бајазитовог сина Мурата II. Живот султаније Маре у Турској је био тежак иако је заузимала веома значајан положај у окружењу од око три стотине других султанових супруга. На њено инсистирање султан Мурат је опозвао наредбу да се Гргур и Стефан ослепе али наредба је сигла прекасно. Муратовог наследника Мехмеда II Освајача Мара је васпитавала и научила српски језик. Мехмед јој је био привржен и када је после смрти оца дошао на власт дозволио је Мари да се врати у родитељски дом.

Друга ћерка Ђурђа и Јерине, Катарина, била је удата за грофа Урлиха Цељског због добрих односа са западним земљама. И она је имала јако тешку судбину. Сва њена деца су јако млада умрла и млада је постала удовица. Доживела је дубоку старост потпуно сама.

Српска деспотовина је тада морала да се заштити од снажног продора Османлија па је деспот Ђурађ морао да ојача одбрамбене капацитете своје државе. Изградњом и обновом постојећих утврђења руководила је деспотица Јерина. Важан стратешки значај је тада имала Острвица. Више пута је освајана и поново враћана под српску власт. Њен коначни пад уследио је 1458. године.

Иако је Јерина била образована и политички утицајна владарка, народно предање је њен лик оклеветало, приписујући јој суровост и проклетство због грађевинских радова који су се изводили тих година ради обнове и изградње утврђења. На њену негативну репутацију највише је утицало веровање да је народ, па чак и децу и труднице приморавала на тешке физичке послове, што је допринело да добије надимак „Проклета Јерина“. Тако је било током 11 година градње Смедеревске тврђаве која је отпочела 1428. године. Верује се и да је слично поступала и приликом обнове утврђења на Острвици.

ИЗ ИСТОРИЈЕ НАШЕГ КРАЈА

Савремена уметничка реконструкција
изгледа Јерине Бранковић

Јерина је у српским легендама била деспотица, странкиња, сурова, немилосрдна жена... Доносила је глад, смрт и несрећу где год би се појавила. За кулу „Седам брата глава” везана је прича да су седморица браће одбила да кулuche у изградњи Смедеревске тврђаве, па им је Јерина одсекла главе и узидала их у кулу. Јерина је постала персонификација неморалне жене, која је за ноћ прождирала по десет младих радника у својим одајама. У легендама се описује и како је у лагумима испод тврђаве бацала робље рибама. У ужичком крају се верује да је река Ћетиња добила име због тога што је Јерина у реку бацала децу (ћецу) са утврђења а у нашем крају постоји веровање да је село Трудељ добило име јер је Јерина терала труднице на тешке радове приликом обнове утврђења на Острици.

Многи верују да је Јерина зарад власти била спремна да жртвује сопствену децу, да је допринела да Гргур и Стефан буду ослепљени и да је Мару послала у харем а Катарину уда

ла за контраверзног грофа Цељског. Историја тврди супротно, да је Јерина децу жртвовала за спас Србије.

Сматра се да је деспот Ђурађ био најбогатији човек тога времена и да је на самрти сакрио огромно благо. Сем претпоставке да је благо скривено у Смедереву постоје и приче да се оно налази на Руднику у селу Мајдан. Због борбе око власти, након Ђурђевог смрти завладала је мржња и антагонизам међу Бранковићима. Између деспотове деце долазило је до сталних сукоба. Деспотица Јерина је покушавала да смири ситуацију, али ауторитет кој је бивао све слабији. По неким тврдњама, Ђурађ је на самрти тражио да Јерина управља државом. Син Лазар није то прихватио. Он и његова жена Јелена Палеолог застављали су Јерину, тражећи од ње да им преда благо које је Ђурађ сакрио.

ИЗ ИСТОРИЈЕ НАШЕГ КРАЈА

Смрт деспотице Јерине обавијена је легендом. Умрла је као монахиња на Руднику 2. или 3. маја 1457. С друге стране, бројни историчари прихватају легенду о матероубиству, према којој је деспотицу отровао управо најмлађи син Лазар у Острвици, тако што јој је сипао отров у салату. Исте ноћи када је Јерина умрла, Мара и Гргур морали су да беже за Турску, остављајући Јерину несахрањену. Постоји и друга верзија, по којој су Јерина, Мара и Гргур са благом кренули да побегну Турцима, али Лазар их је сустигао и преотео благо. Мара и Гргур су успели да побегну, док је Јерина остала и убрзо умрла, што због болести, што због разочараности.

Не зна се тачно где је гроб деспотице Јерине Бранковић, као ни деспота Ђурђа. Сматра се да су сахрањени у средњовековном манастиру названом Црквина подно Острвице или у селу Славковици код Љига, у подножју Рајца. У цркви у Славковници се налазе три масивна

Деспот Ђурађ са породицом, Јерином и синовима Гргуром и Лазаром

и мистериозна камена саркофага. Претпоставља се да гробови припадају деспоту Ђурђу Бранковићу, деспотици Јерини и њиховом сину Лазару. Ову претпоставку требало би да потврде нека још потпунија истраживања.

Истраживања околине Острвице довела су до открића остатака средњовековне цркве у доњем подграђу, на локалитету Метаљка. Реч је о једнобродној грађевини са апсидом, око које је откривена некропола за коју се претпоставља да може бити гроб Бранковића.

„ПЕЋИНА НА РУДНИКУ“

„Пећина на Руднику“ је лирска песма Војислава Илића, у којој деспот Лазар Бранковић признаје да је отровао своју мајку и захтева да га сахране на дну пећинског језера како се његов гроб никад не би открио.

*...Кад се Рудник пређе и малена река,
Има једно дивље и суморно место,
На које сам некад одлазио често,
А на томе месту пећина је нека,
И у њој језеро. Са њених висина
Не вије се бриљан, не шумори цвеће,
Хладна путош бије из њених дубина,
А језеро мртво никад се не креће.
Но кад камен падне или реч се рекне,
У хладној празнини стократно одјекне.*

*Када самрт стегне моје груди болне,
И потоне душа у вечноме мраку,
Ви пођите тамо, размакните волне,
И на дну језера копајте ми раку,
И тамо сахран'те. Преко мога гроба
Нек се метне тешка крстача гвоздена,
Да ми нема трага за позиније доба,
Да ми гроб не куну у седа времена.
Све сам сада казб, сад умрети могу,
А ти моју душу препоручи Богу.“ ...*

ДАН ШКОЛЕ

162. РОЂЕНДАН НАШЕ ШКОЛЕ

Матична школа на Руднику је 19. маја 2026. године обележила свој 162. рођендан. Пригодна приредба тим поводом је одржана у Дому културе „Војислав Илић“ на Руднику.

Након химне „Боже правде“, директорка Драгана Милетић поздравила је присутне госте, захваливши им се што су дошли да заједно обележимо 162. годину од оснивања школства на Руднику.

„Наша школа носи име по Арсенију Ломи, качерском војводи, који је рођен у оближњем селу Драгољу. Стогодишњицу од подизања споменика војводи Арсенију Ломи и рудничким ратницима изгинулим у ослободилачким ратовима од 1912. до 1918. године обележићемо 4. јуна 2026. године,“ рекла је директорка Драгана Милетић. Дан

школе је био и прилика за похвалу и награду ученика и наставника који су остварили значајне успехе на такмичењима и конкурсима.

Приредба је настављена наступом ученика млађих разреда. Учествовали су сви ученици матичне школе, тако што је свако одељење припремило по једну тачку програма. Присутне је посебно обрадовао наступ ученика који похађају фолклорну секцију под руководством КУД „Шумадија“. Ученици старијих разреда приказали су своје умеће у рецитовању, свирању музичких инструмената и певању.

Овогодишњу приредбу припремили су и реализовали сви учитељи, наставница српског језика Зорица Недељковић и наставница музичке културе Тијана Божовић.

ДАН ШКОЛЕ

162. РОЂЕНДАН НАШЕ ШКОЛЕ

УЧЕНИК ГЕНЕРАЦИЈЕ

ДАВОР ЂОРЂЕВИЋ — УЧЕНИК
ГЕНЕРАЦИЈЕ

За ученика генерације у школској 2025/2026. години проглашен је Давор Ђорђевић.

Ова титула припала је Давору не само као потврда одличног успеха, већ и признање за марљивост, истрајност, одговорност и спремност да се својим знањем, понашањем и примером издвоји међу вршњацима.

Давор је током осам година школовања показао да се рад, упорност и љубав према учењу увек исплате. Одличним успехом, запаженим резултатима на такмичењима, активним учешћем у школским пројектима, приредбама и другим ваннаставним активностима, заслу-

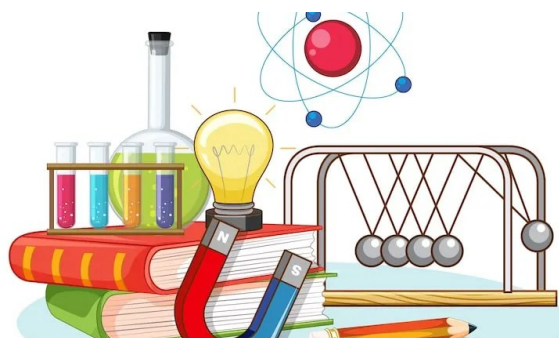
жио је поштовање наставника и другова.

Давор је носилац и дипломе „Вук Караџић“ за изузетан успех током школовања и дипломе „Доситеј Обрадовић“ за посебан успех из физике.

Био је успешан и на школским такмичењима на којима је учествовао. Као ученик шестог разреда, освојио је 3. место на општинском такмичењу из физике, као и 2. место на општинском екипном такмичењу „Еко-квиз“, на ком је већ наредне године био део екипе која је била најбоља у општини, па су се надметали и на регионалном нивоу истог такмичења.

Поред знања, красили су га одговорност, култура опхођења, спремност да помогне другима и позитиван однос према свим школским обавезама.

У своје слободно време бави се спортом. До седмог разреда тренирао је карате и фудбал, а сада је љубав према спорту пронашао у кошарци. Поред одличног успеха, истиче се својом свестраношћу и способношћу да са лакоћом повезује знање, таленат и лепо васпитање. Према одраслима се опходи са поштовањем, културом и љубазношћу, а међу вршњацима је цењен. Деца га воле јер је добар пријатељ, ненаметљив, праведан и спреман да саслуша и помогне свакоме.

ЗА ЛЕПШУ ШКОЛУ

МАЛЕ ПРОМЕНЕ, ВЕЛИКА РАДОСТ

УРЕЂЕЊЕ ШКОЛСКИХ ДВОРИШТА У УГРИНОВЦИМА И ТРУДЕЉУ

Овог пролећа двориште школе у издвојеном одељењу школе у Угриновцима заблистало је неким новим сјајем. Доласком лепог времена, учитељице Ивана Петровић и Тања Вукашиновић и наставница српског језика Зорица Пејовић дошле су на идеју да са ученицима оплемене изглед и садржаје у школском дворишту. Удруживши снаге, инспирације није недостајало, па су се идеје низале једна за другом. Ученици и наставници су од куће доносили саднице цвећа, у школи су из семена производили младе биљке. Садња цвећа се показала као

изванредна активност која развија тимски дух ученика, жељу за улепшавањем и бригу о очувању школског простора. Двориште је украшено старим гумама које су офарбане разним бојама и поређане у облику гусенице у коју је посађено цвеће. Саксије су направљене и од пластичних балона за воду. Клаупе су склопљене од дасака узетих од палета, а од старог кабловског бубња је направљен сто за омиљену дечију игру „Не љути се човече“. Простор је украшен и шареним цветовима направљеним од искоришћених пластичних флаша. Употребом рециклажних материјала желели смо да створимо и еколошки свестан амбијент, а фарбом различитих боја освежен је изглед ограда, клаупа, канти за смеће.

Акцију су подржали и у њој својим радом учествовали и наставници Вељко Вујовић, Стојан Караулић, Тијана Божовић, Дејана Дамљановић, Ана Урошевић. Задовољни учинком, пријавили смо се на наградни конкурс „Бели лабуд“ у категорији најлепше уређене зелене површине око објеката васпитно-образовних установа, који је расписала општина Горњи Милановац.

ЗА ЛЕПШУ ШКОЛУ

МАЛЕ ПРОМЕНЕ, ВЕЛИКА РАДОСТ

Са првим зрацима пролећног сунца започето је уређивање и школског дворишта у Трудељу. Ученици овог издвојеног одељења су се, заједно са својом учитељицом Сањом и помоћном радницом Данијелом, потрудили да сваки кутак буде лепо осмишљен и срећен. Двориште сада краси прелепо разнобојно цвеће. Украсни детаљи су направљени од старих гума и палета, који су офарбани, а зеленило у дворишту уређено, па се ту деца врло радо играју и уживају у последњим наставним данима ове школске године.

Сваки труд није узалуд, па се тако и на овај начин доприноси бољем и лепшем окружењу и даје леп и подстицајан пример другима.

ИЗ ЖИВОТА ШКОЛЕ

„НАША БАШТА—УЧИОНИЦА НА ОТВОРЕНОМ“

У марту ове године, у издвојеном одељењу школе у Угриновцима, започета је реализација пројекта „Наша башта – учионица на отвореном“. Пројекат су осмислиле учитељице Ивана Петровић и Тања Вукашиновић, а учествовали су сви ученици од првог до четвртог разреда. Циљ пројекта је било упознавање ученика са животним циклусом биљака, развијање еколошке свести и одговорног односа према природи, подстицање тимског рада и сарадње, развијање радних навика и одговорности, повезивање теоријских знања са практичним радом, као и развијање предузетничког духа. Идеја је била и да се на један занимљив начин споје садржаји више наставних предмета.

У марту је у школском дворишту одабрано погодно место за башту, на ком је, уз помоћ домара школе и једног мештанина Угринова-

ца, земља обрађена и припремљена за садњу. Ученици и учитељице су од куће доносили семена биљака. У саксијама је узгојен део расада, који су ученици у својим учионицама пажљиво неговали до момента пресађивања у башту. Посејани су лук, кромпир, тиквице, бундеве, боранија, грашак, сунцокрет, спанаћ, зелена салата, першун, матичњак. Након сетве и садње, ученици су окопавали, плевили и заливали биљке, пратили њихов раст и развој.

Да је целокупан процес њима био замнимљив и подстицајан, говори то што су врло често по доласку у школу, пре почетка наставе, сами одлазили да обиђу своју „учионицу на отвореном“, не би ли уочили неку нову промену. Велику радост изазивало је свако убирање зрелих плодова.

ИЗ ЖИВОТА ШКОЛЕ

"НАША БАШТА—УЧИОНИЦА НА ОТВОРЕНОМ"

ИЗ ЖИВОТА ШКОЛЕ

"НАША БАШТА—УЧИОНИЦА НА ОТВОРЕНОМ"

На крају наставе у јуну дошло се на идеју да би део производа могао да се прода. Ученици су прионули на вађење младог кромпира и лука, брање першуна и припремање за продају. Школско двориште се за час претворило у малу пијацу на којој су своје производе продавали школском особљу и родитељима. Посебно су били задовољни једним доручком који им је од плодова из њихове баште у школској кухињи припремила куvariца Мица.

Кроз овај пројекат ученици се нису бавили само баштованством. Повезивали су знања из свих предмета, учили се сарадњи и тимском раду. Прихватили су одговорност за бригу о башти и током летњег распуста. Задовољни досадашњим учинком, чекамо јесен и сумирање крајњих резултата.

ИНТЕРВЈУ

ИДЕЈЕ КОЈЕ МЕЊАЈУ ШКОЛУ

Када се знање, креативност и љубав према деци споје настају пројекти који мењају школу набоље. Учитељице Ивана Петровић и Тања Вукашиновић и наставница српског језика Зорица Пејовић показале су да школско двориште може постати много више од простора за игру—место учења, дружења, развијања еколошке свести и место за одмор. Школско двориште у Угриновцима је постало богатије, зеленије, лепше захваљујући њиховим идејама и креативности, помоћи колега и вредним рукама ученика. Ивана нам је испричала како су настале ове идеје, шта их је мотивисало да их спроведу и какав су траг оставиле код ученика.

Како је настала идеја за пројекте „Наша башта – учионица на отвореном“ и уређење школског дворишта?

Већ неко време постоји идеја да одређене наставне сацаје деца усвоје на мало другачи-

ји начин. Што се тиче уређења дворишта, желели смо да улепшамо простор у коме свакодневно боравимо, а уједно покажемо ученицима да се то може урадити без великих улагања, довољно је да будемо вредни и пустимо машти на вољу.

Који су били главни циљеви ових пројеката?

Циљ пројекта "Наша башта - учионица на отвореном" био је упознавање ученика са животним циклусом биљака, развијање еколошке свести и одговорног односа према природи, подстицање тимског рада и сарадње, развијање радних навика и одговорности, повезивање теоријских знања са практичним радом, као и развијање предузетничког духа. Идеја је била да се не један занимљив начин споје садржаји више наставних предмета. Циљ уређења школског дворишта био је улепшавање простора применом принципа рециклаже.

ИНТЕРВЈУ

ИДЕЈЕ КОЈЕ МЕЊАЈУ ШКОЛУ

Како су ученици реаговали када сте им први пут представили идеју?

Ученицима се идеја одмах допала. Радо су учествовали у свим активностима јер је то за њих био неки нов начин рада.

На који начин су деца учествовала у планирању и реализацији активности?

Ученици су били укључени у све фазе рада, од припреме земљишта, преко прављења плана садње, производње расада, садње и сејања, плевљења, до убирања и продаје плодова.

Колико је било важно да ученици сами стварају и уређују простор у коме бораве?

Важно је било да схвате да њихова одговорност може да буде велика, да својим рукама могу много да ураде.

Како сте повезали ове пројекте са наставним садржајима различитих предмета?

Успели смо да садржаје више наставних предмета повежемо у једну целину. Кроз ове пројекте учили смо и математику (бројање, мерење, сабирање, одузимање, множење, дељење), српски језик (описивање, писање запажања), природу и друштво (раст и развој биљака)...

Шта су ученици, осим практичних вештина, научили кроз рад у школској башти и уређење дворишта?

Ученици су научили колико су важани тимски рад и сарадња. Научили су да буду одговорни и да чувају своје окружење.

Колико је тимски рад допринео успеху пројекта?

Веома. Да није било тимског рада, исходи не би били овакви какви јесу.

Да ли сте наишли на неке изазове током реализације и како сте их превазишли?

Било је изазова, највише на самом почетку пројекта, када је требало припремити земљиште машинама. Тада нам је у помоћ притекао домар школе, као и један мештанин, па смо то лако решили.

Колико су родитељи и локална заједница подржали ове активности?

Родитељи су подржали активности тако што

су нам доносили семена и саднице биљака. Они који живе близу школе понудили су да обилазе башту за време распуста.

Посебну пажњу привлачи употреба рециклираних материјала. Зашто сте се определили за такав приступ?

Определили смо се из два разлога : као прво, од првог разреда причамо о значају и о потреби рециклаже, па смо хтели да покажемо како то може да изгледа у пракси. Други разлог је финансијске природе.

Који део пројекта је ученицима био најзанимљивији и зашто?

Ученицима је најзанимљивији био део пројекта када су продавали своје производе. Мислим да су тек тада постали свесни озбиљности читавог пројекта. До тада су све доживљавали као игру.

Колико су овакви пројекти допринели развијању еколошке свести код деце?

Мислим да су у великој мери допринели. То нам је био и један од циљева.

Како данас изгледа школско двориште и башта у односу на период пре реализације пројекта?

Велика је разлика. Сада је све веселије, шареније, пријатно за боравак.

Шта за вас представља највећи успех ових пројеката?

Сматрам да је највећи успех што су остварени очекивани исходи пројеката.

Да ли већ имате идеје за неке нове пројекте којима бисте обогатили живот школе?

Наравно. Радује нас то што смо ученике подстакли, па сад они предлажу разне активности. Видећемо за шта ћемо се определити.

Шта бисте поручили ученицима о значају заједничког рада, очувања природе и бриге о школском окружењу?

Ученици су током ових пројеката у пракси искусили колико је све то важно. Нека само тако наставе.

ИЗ ЖИВОТА ШКОЛЕ

СТО ГОДИНА ОД ПОДИЗАЊА
СПОМЕНИКА АРСЕНИЈУ ЛОМИ

Поводом обележавања стогодишњице од подизања споменика војводи Арсенију Ломи и рудничким борцима изгинулим у ослободилачким ратовима од 1912. до 1918. године, у четвртак, 11. јуна 2026, у Дому културе на Руднику, историчар и виши кустос Музеја рудничко-таковског краја, Александар Марушић, одржао је предавање о Арсенију Ломи и његовој улози у поменутих устанцима.

Окупљенима су се обратили и директорка школе Драгана Милетић, као и учитељ Горан Крсмановић, који је одрецитовао дирљиву и историјски аутентичну песму о времену и јунацима којима је споменик посвећен.

Споменик, израђен је од белог венчачког мермера, налази се испред улаза у двориште школе, која са поносом носи име овог јунака Првог и Другог српског устанка.

ИЗ ЖИВОТА ШКОЛЕ

ДЕЧЈА НЕДЕЉА – “КАД СЕ РУКЕ СЛОЖЕ СВЕ СЕ МОЖЕ”

Током Дечје недеље, од 6. до 10. октобра, свакодневно су у просторијама школе на Руднику организоване креативне радионице за ученике. Радионице је, под називом „Кад се руке сложе“, све се може, као и претходних осам година, организовало Удружење „Руднички видици“, са циљем очувања народне традиције и развијања креативности код најмлађих. Кроз различите облике примењених уметности, ученици су имали прилику да истраже своје способности и развију широк спектар вештина. Савладали су основне технике плетења, ткања, макраме, лепог писања (калиграфије), правили су спреј од лаванде, накит од перли и бижутерије,

предмете од гипса, глине и глинамола. Интересовање је било велико, па је радионицама свакодневно присуствовао велики број ученика са Рудника и из Угриноваца.

Као и сваке године, у недељу је организована и хуманитарна продаја предмета направљених на радионицама, а средства ће бити уплаћена Фонду за болесно дете Црвеног крста Горњи Милановац.

ИЗ ЖИВОТА ШКОЛЕ

ДАН ШКОЛЕ У УГРИНОВЦИМА

Дан школе у Угриновцима обележен је 14. 11. 2025. године свечаним програмом који су припремале учитељице, наставница српског језика и књижевности и наставница музичке културе.

Традиционално су се представили сви ученици, чији су симпатични наступи измамили осмехе и аплаузе публике. Захваљујући родитељима, бакама, декама, колегама из других школа и пријатељима, ученици су били веома мотивисани, што је резултирало лепим утицијима који су са прославе понети.

Ученици млађих разреда отворили су приредбу различитим сценским играма. Нашли су се у улогама својих родитеља, као и у улогама

судије и адвоката приликом просуђивања учитељичиних добрих и лоших поступака. Завирили смо у дечију перспективу и доживљај Микице при паковању кофера за једнодневни излет, а затим је следила допадљива драматизација стихова Ј. Ј. Змаја.

Народна игра „Бранково коло“ затворила је први део приредбе, симболишући заједништво и радост.

ИЗ ЖИВОТА ШКОЛЕ

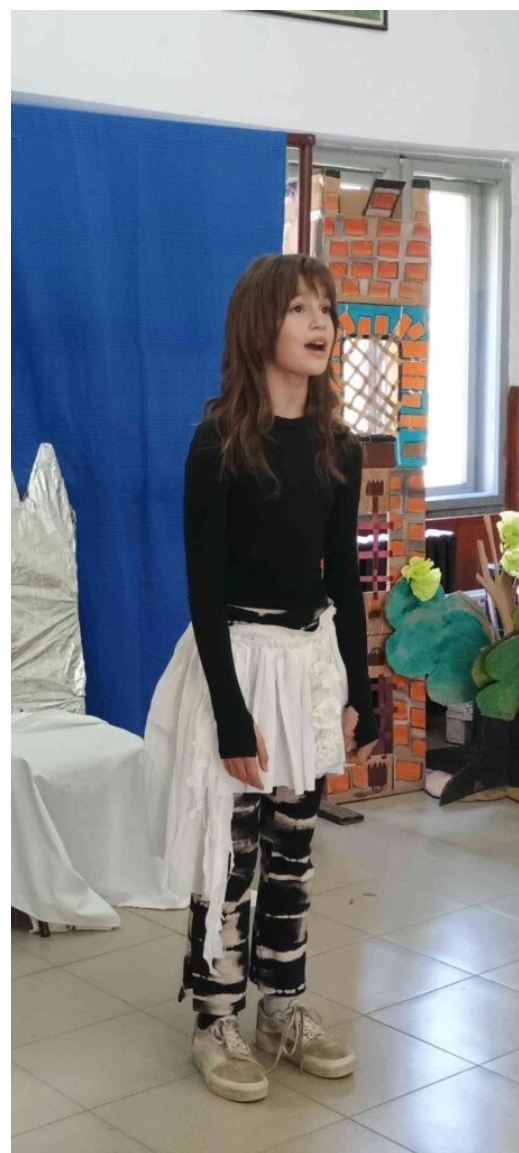
ДАН ШКОЛЕ У УТРИНОВЦИМА

Прерадом бајке „Свињар“ у драмско извођење, ученици старијих разреда потрудили су се да својом глумом пренесу важне поруке о вредностима искрених осећања и да осуде површност и предрасуде. Текст је пропраћен хорским, музичким деоницама које су биле у функцији коментара. Визуелни доживљај је употпунила занимљива сценографија.

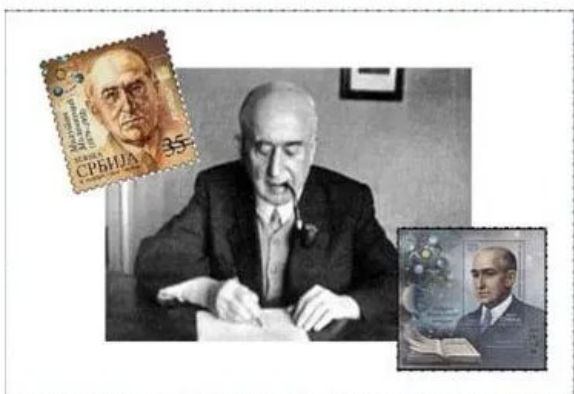
Талентована ученица 7. разреда, Елена Потеряхин, представила се прочитавши своју

песму „Испод маске“. Похваљена је за учешће на овогодишњој Дечијој књижевној колонији у Дољевцу, где се упознала са познатим писцима и дружила са надареним вршњацима.

Обележавајући овај дан културно-уметничким програмом, желели смо да прикажемо школу као место дружења, учења, међусобног поштовања и развоја креативности и радости.

ИЗ ЖИВОТА ШКОЛЕ

ИЗЛОЖБА У ЧАСТ МИЛУТИНА
МИЛАНКОВИЋА**ПОШТОВАНИ ГОСПОДИНЕ КОЛЕГА!****КОРЕСПОНДЕНЦИЈА
МИЛУТИНА МИЛАНКОВИЋА**

Дом културе „Војислав Илић“ Рудник

Отварање изложбе је у петак, 27. марта 2026. у 18 часова
Трајање изложбе: 27. март – 18. април 2026.

Аутор изложбе

Наталија ЈанцМагистар историје и филозофије
природних наука и технологијеДом културе „Војислав Илић“ Рудник
Рудник и флотација Рудник

У Дому културе „Војислав Илић“ на Руднику, у четвртак 16. априла, ученици и наставници наше школе имали су прилику да погледају изложбу под називом „Поштовани господине колега! – Кореспонденција Милутина Миланковића“.

Реч је о писмима које је признати српски математичар, астроном, климатолог, геофизичар, грађевински инжењер, доктор техничких наука и писац размењивао са истакнутим личностима тога доба (писмо Васељенског патријарха Мелетија IV Миланковићу из 1923, рођенданска честитка Николи Тесли из 1931, песма посвећена Мики Аласу и др).

Аутор изложбе је Наталија Јанц, магистар историје, филозофије, природних наука и технологије..

ИЗ ЖИВОТА ШКОЛЕ

НОВОГОДИШЊА ЧАРОЛИЈА У НАШОЈ ШКОЛИ

Предузеће Рудник и флотација „Рудник“ је и ове године донирало школи јелку са бусеном, која ће након кићења бити засађена у школском дворишту на Руднику.

Ученици млађих разреда, су на часовима ликовне културе правили украсе од рециклираних материјала, којима су окитили своје јелке у матичној школи и издвојеним одељењима, а у сусрет новогодишњим празницима. И ове године је, у организацији предузећа Рудник, Деда Мраз обрадовао све ученике млађих разреда новогодишњим пакетима и на тај начин им улепшао ове претпразничне дане.

САВИНДАН

Овогодишња Светосавска прослава традиционално је обележена резањем славског колача у матичној школи ОШ „Арсеније Лома“ на Руднику, које су обавили свештеник Драган Мијаиловић и ђакон Слободан Пејовић. Директорка школе Драгана Милетић поздравила је све госте, родитеље, ученике и наставно особље, честитајући празник, уз искрене жеље да свима донесе мир, добро здравље и много знања. Свети Сава је наш покровитељ у школи и породици. Основао је бројне школе како би омогућио деци и одраслима да уче, читају, рачунају и да верују. Зато сваког 27. јануара, ученици кроз богат пригодан програм, рецитале,

хорске наступе и позоришне комаде, оживљавају Савин свети лик и дело.

Разни народи могу имати исте или сличне обичаје, али српски народ има један по којем се разликује од свих народа на свету, а то је Слава или Крсно име. Свака славска трпеза носи саборни карактер, који на посебан начин краси и обележава школску славу. У радости и заједништву, на Савиндан су се и у издвојеним одељењима у Угриновцима, Трудељу и Заграђу, окупили учитељи, наставници, родитељи и ђаци, прослављајући свог заштитника и светитеља – Светог Саву.

ИЗ ЖИВОТА ШКОЛЕ

СТАБЛО ЗА СВАКОГ МАТУРАНТА

Еколошка организација EcoSync из Гроцке је, у оквиру свог пројекта „Зелена диплома“, сваком матуранту донирала по једну садницу дрвета (црвеног храста, смрче и бора) да их посаде у дворишту своје школе или на некој другој зеленој површини која припада школи.

EcoSync је млада еколошка иницијатива, посвећена побољшању квалитета животне средине и њеног очувања за будуће генерације. Еколошки и васпитно-образовни пројекат „Зелена диплома“ је заснован на жељи да свака генерација остави позитиван траг у својој заједници. Свако посађено дрво постаје трајни симбол знања, раста и бриге за планету, уједно развијајући код младих људи одговорност према природи.

Наши матуранти су саднице дрвећа посадили у двориштима издвојених одељења школе у Угриновцима, Заграђу и Трудељу.

КЊИЖЕВНИ ДАН У НАШОЈ ШКОЛИ

У среду, 25. фебруара, у нашој школи је, поводом гостовања писаца и донације књига школској библиотеци од стране предузећа „Рудник“, одржан књижевни дан.

Догађају су присуствовали сви ученици школе и већи број запослених. Драгана Милетић, директорка школе, поздравила је госте, Ивана Коматину и Аца Илића, директоре предузећа Рудник и флотација „Рудник“, представнике издавачке куће Bookland и писце Славку Петковић Грујичић, Бранка Стевановића и Марка С. Марковића.

На одушевљење ученика и свих присутних, поменути писци су на веома занимљив и забаван начин представили своја писана дела. Рецитовали су своје песме, читали одломке, причали анегдоте и разговарали са ученицима.

ИЗ ЖИВОТА ШКОЛЕ

„И ЈА САМ НАСТАВНИК“

Пројекат „И ја сам наставник – заједница учења као подршка наставничком идентитету“ у нашој школи је реализован од октобра до маја месеца школске 2025/2026. године.

Пројекат тежи да обнови слику о про-светним радницима под слоганом „снажни и важни“ полазећи од развоја позитивне самокритике и самопоуздања самих наставника. Оснаживањем наставног кадра директно се унапређује и искуство ученика у школи – повећава се њихова мотивација,

постигнуће и опште задовољство наставом.

Радионице је у првој фази водила Татјана Стојић, а у другом делу програмског рада Милица Стојковић, психолог, са циљем јачања професионалног идентитета и добрих страна наставника.

Учествовање у овом једногодишњем програму доприноси заједничком разумевању идентитета наставника, оснаживању заједнице унутар школе и развоју социјално-емоционалних компетенција наставника и њиховој примени у пракси.

ИЗ ЖИВОТА ШКОЛЕ

ВАСКРШЊЕ АКТИВНОСТИ

Дана 9. априла, у нашој школи је реализован тематски дан посвећен Ускрсу. Ученици су, заједно са својим учитељима и наставницима, кроз различите активности повезивали садржаје из више наставних области, развијајући креативност, сарадњу и љубав према традицији. Посебан део програма била је, већ традиционална, Ускршња изложба, на којој су представљена ускршња јаја, која су ученици самостално украшавали. Показали изузетну маштовитост и посвећеност, користећи различите технике и материјале. Поред јаја, за изложбу су припремљени и разноврсни украси, картонске корпице и стаљци, на којима су радови били изложени на креативан и естетски упечатљив начин. Радове је оцењивао школски жири, који је имао тежак задатак да међу бројним лепим и оригиналним примерима изабере најуспешније. Награде су додељене у две категорије – млађи и старији разреди. У свакој категорији додељене су дипломе, за освојено прво, друго и треће место, док су победници награђени и пригодним кор-

пицама за своја украшена јаја. Овај тематски дан протекао је у ведрој и подстицајној атмосфери, уз велико ангажовање ученика и наставника, потврђујући значај оваквих активности у неговању традиције, развијању креативности и јачању заједништва у школи.

Изложба ускршњих јаја одржана је и у издвојеном одељењу у Угриновцима, а у њој су учествовали ученици млађих разреда. Изложбу су организовале учитељице Ивана Петровић и Тања Вукашиновић са својим ученицима.

И у издвојеном одељењу у Трудељу поводом ускршњих празника ученици су приредили мини изложбу. На часовима ликовне културе украшавали су јаја и правили кокошке од картона. Свако је дао свој допринос и показао своју уметничку страну. Кроз традиционалне технике и обичаје, обележили су један од највећих хришћанских празника.

ИЗ ЖИВОТА ШКОЛЕ

НАША МОЋ, НАША ПЛАНЕТА

Светски дан планете Земље обележава се 22. априла у више од 150 земаља широм света с циљем подизања свести о заштити животне средине и очувања природних ресурса. Овогодишњи слоган гласи „Наша моћ, наша планета“.

Дан планете Земље обележен је 22. априла у нашој школи у продуженом боравку, подсећајући нас колико је велика одговорност према природи која нас окружује. Вођени жељом да пошаљу снажну поруку о значају очувања животне средине, ученици су кроз различите активности обележили овај дан са својом учитељицом Катарином Илинчић. Погледали су видео презентацију о настанку планете Земље, разговарали о биљном и животињском свету, посматрали Сунчев систем и упознавали Земљу користећи глобус, а затим су бојили и смишљали еколошке поруке које су изложили у холу школе.

Својим радовима послали су поруку о потреби бриге за Земљу која је наш дом. Оваквим активностима развија се свест ученика о важности очувања природног окружења и подстичу се на одговорно понашање у свакодневном животу.

И ученици издвојеног одељења школе у Угриновцима су, у среду 22. априла, учешћем на едукативним радионицама прославили Дан планете Земље. Радионице су припремили и уз помоћ наставника одржали родитељи ученика, Катарина Фајгељ и Синиша Марчек.

Активности су почеле квизом на тему отпада и рециклаже. Подељени на плаву и жуту групу, ученици су одговарали на питања о количини отпада који људи производе широм планете, загађењу природе и рециклажи.

Уследила је радионица током које је било више речи о начинима на које свако од нас може да допринесе смањењу количине отпада, тако што ће испражњену амбалажу изнова употребљавати. У складу са тим, ученици су од празних Tetra Pak паковања правили новчанике.

На самом крају дружења, Синиша Марчек је деци представио музичке инструменте, фрулу и бубањ, које је сам направио од природних материјала, па је обележавање Дана планете Земље завршено уз музику и песму.

ИЗ ЖИВОТА ШКОЛЕ

СВЕТСКИ ДАН КЊИГЕ

Светски дан књиге обележава се 23. априла свуда у свету и представља симболичан датум за свет културе.

Тим поводом смо у издвојеном одељењу Основне школе „Арсеније Лома“ у Угриновцима организовали читалачке радионице. Ученици су имали прилику да се упознају са разноврсним издањима Bookland-a које је предузеће „Рудник“ донирало школској библиотеци у фебруару ове године.

Наставница српског језика и књижевности је избором одређених одломака покушала деци да приближи садржаје нових наслова, подстичући их да чешће посећују библиотеку и да почну самостално да читају. Док су поједини наслови тек закорачили у свет ђачке књижевности, други, готово заборављени класици су поново оживели на овој радионици.

О успеху данашњег сусрета књига и ђака говори и то што су ученици били довољно заинтересовани па су позајмили књиге из библиотеке како би наставили са читањем и код куће.

Осмацима смо се посветили у другом делу радионице. Припремајући се за завршни испит, њих често мучи меморисање писаца и њихових дела. Како би себи олакшали тај задатак, припремили су пано са портретима писаца који су обележили њихово осмогодишње школовање. Уз помоћ предметног наставника, налепили су минијатурне књиге поред сваког портрета, које садрже преглед најважнијих дела сваког од приказаних књижевника. Кроз игру књижевне меморије на пану, ученици ће лакше памтити и увежбати наслове познатих дела. Кроз активно учење, постаће сигурнији у своје знање.

ИЗ ЖИВОТА ШКОЛЕ

ЛИКОВНИ КОНКУРС ПОВОДОМ ДАНА ЗАШТИТЕ ЖИВОТНЕ СРЕДИНЕ

Поводом Дана заштите животне средине и ове године је спроведен ликовни конкурс за ученике ОШ „Арсеније Лома“ под покровитељством и у организацији предузећа Рудник и флотације Рудник. На конкурс су учествовали ученици од V до VIII разреда под менторством наставнице ликовне културе, Дејане Дамљановић. Стручна комисија сачињена од академских уметника је, од 38 предатих ликовних радова, изабрала три најбоља, уз једну похвалу.

Аутори новчано награђених радова су:

1. место – Елена Потерјахин (VII2)
2. место – Павле Недељковић (V1)
3. место – Филип Геблеш (V2)

Поред награђених, похваљен је и рад Саве Пејовића (V1).

ИЗ ЖИВОТА ШКОЛЕ

РЕПУБЛИЧКО ТАКМИЧЕЊЕ У ЕКО
КВИЗУ

Ученици наше школе представљали су општину Горњи Милановац у финалу републичког нивоа такмичења Еко квиз, које је одржано у Вршцу, у петак 28. новембра 2025. године, под слоганом: Прљаво или чисто, није исто!

Екипа наше школе је пласман на републички ниво освојила као најуспешнија на општинском такмичењу, када их је водила наставница биологије Бојана Јевтовић. Овога пута са наставником математике, Драгомиром Милојевићем, екипу на републичком такмичењу су чинили ученици старијих разреда матичне школе: Ђорђе Пејовић, Давор Ђорђевић, Сава Пејо-

вић и Реља Ђорђевић.

Са другим екипама су се такмичили у сналажљивости, брзини, знању и тимском раду, кроз неколико забавних игара. Сви такмичари су показали висок ниво знања, сарадње и еколошке одговорности, што је и основни циљ одржавања овог квиза. Зауевши 4. место, наши ученици су остварили запажен резултат и достојно представили своју школу и горњомилановачку општину, на понос свима нама.

После такмичења упознали су се са знаменитостима града Вршца и провели пријатно време у дружењу.

ИЗ ЖИВОТА ШКОЛЕ

ЛИКОВНА КОЛОНИЈА „ШИЛОПАЈ 2025“

У суботу, 4. октобра, у порти цркве Светог Николе у Шилопају, одржана је Дечја ликовна колонија „Шилопај 2025“, у организацији удружења Пријатељи деце општине Нови Београд и КЦ Мија Алексић, а уз подршку Министарства културе.

Ученици наше школе и ученици из Београда удружили су снаге и инспирацију око занимљиве теме: Рудничка офанзива и Живојин Мишић.

Идеја потиче од Драгославе Стефановић Копривице, књижевнице из Београда, ро-

ђене у овом крају, која је ову колонију осмислила као забаван начин да деца уче кроз уметност и игру, и као наставак рада

Удружења грађана Шилопајска панорама. Радослав Радовановић, песник из Угриноваца, је за ову прилику написао „Шилопајску химну“, а учесницима је даровао мајице са ликовима двојице војвода, Живојина Мишића и Арсенија Ломе. Сузана Поњавић, председница Удружења Пријатељи деце, је школској библиотеци поклонила неколико књига и аудио дискова „Звуци мога завичаја“, у издању Удружења.

ИЗ ЖИВОТА ШКОЛЕ

„СВЕТСКИ ДАН
ЗДРАВЕ ХРАНЕ“

И ове године обележили смо „Светски дан здраве хране“, тако што смо целу седмицу, од 13. до 17. октобра, посветили здравој исхрани и здравим животним навикама.

Ученици VI разреда у школи на Руднику су донели разног воћа, поврћа и орашастих плодова, од којих су правили разне фигурице, уз едукацију и разговор о здравој исхрани, дневном obroку, пирамиди исхране, брзој храни, енергетским пићима и последицама неправилне исхране.

У издвојеном одељењу у Угриновцима, ученици IV, V и VI разреда су направили пирамиду исхране и окачили је у учионици, како би нас свакодневно подсећала коју храну треба често да једемо, а коју да избегавамо. Цртали су омиљено воће, свој омиљени оброк, причали о витаминима, минералима и другим хранљивим супстанцама.

ОПЕРА
„НА УРАНКУ“

Прва српска опера „На уранку“, композитора Станислава Биничког, на либрето Бранислава Нушића, изведена је 20. новембра 2025. године у сали Дома културе на Руднику, за ученике и наставнике наше школе.

Главне улоге представили су солисти: Славенка Вујановић (Станка), Војислав Спасић (Раде), Стефан Павловић (Реџеп-ага) и Анђелија Симић у улози мајка Анђе.

ЕКСКУРЗИЈА

ЕКСКУРЗИЈА УЧЕНИКА ОД I ДО V
РАЗРЕДА

Ове школске године ученици узраста од првог до петог разреда, у пратњи својих учитеља, одељењских старешина и директорке школе ишли су на једнодневну екскурзију на релацији Рудник - Београд – Авала.

У Београду је ученицима организован одлазак у дечије позориште Пан театар, где су погледали представу „Много бриге ни око чега“ – причу о малој веселој породици и одрастању дечака Вука. Након представе уследио је обилазак Калемегдана, уз слободно време за игру

и ручак.

У повратку из Београда посетили су Авалу и Авалски торањ, симбол Београда, где су имали прилику да са видиковца уживају у погледу на престоницу.

ЕКСКУРЗИЈА УЧЕНИКА ОД I ДО V РАЗРЕДА

ЕКСКУРЗИЈЕ

ЕКСКУРЗИЈА УЧЕНИКА ОД VI ДО VIII РАЗРЕДА

Ове школске године ученици старијих разреда ишли су на дводневну екскурзију на релацији Струганик-манастир Лелић-Бранковина-Ваљево-Текериш-Бања Ковиљача-Тршић.

Прва дестинација је било село Струганик и посета кући Војводе Живојина Мишића. Кућа у којој је он провео детињство је сада спомен-музеј чија поставка приказује његов живот од детињства и школовања, преко његове улоге у значајним историјским догађајима, па све до последњих дана његовог живота.

Путовање је настављено ка манастиру Лелићу, задужбини Владике Николаја Велимировића и његових родитеља. Фреске у манастирској цркви су осликане по замисли Владике Николаја, чије су мошти ту пренете 1992. године.

Након Лелића, ученици су имали прилику да посете културно-историјски комплекс у Бранковини, где су видели гроб наше познате песникиње Десанке Максимовић, Цркву Светих Арханђела, задужбину Проте Матеје Ненадовића, две школе, Стару Протину и Нову Десанкину, као и малу зграду школске писарнице и вајат Ненадовића.

У Ваљеву су посетили Муселимов конак, најстарију сачувану зграду у том граду, и апсану у подруму у којој су 1804. године били заточени ваљевски кнежеви. У згради је презентована поставка о ваљевском крају у Првом и Другом српском устанку.

Након два сата слободног времена проведених у пешачкој зони у центру града, ученици су се сместили у ваљевски хотел „Омни“. У хотелу је, након вечере, за њих био организован провод у дискотеци.

После доручка и напуштања хотела запутили су се ка спомен-комплексу у Текеришу, где су присуствовали предавању о Церској бици и Првом светском рату. Ту су могли да виде спомен-костурницу у којој је сахрањено око 3.500 погинулих војника и капелу са изложбом на тему Церске битке.

Посетили су и прошетали Бањом Ковиљачом, а онда се запутили ка Тршићу, селу у близини Лознице, где су ручали. У Тршићу су посетили меморијални музеј, обновљену родну кућу Вука Стефановића Караџића, великог реформатора српског језика и једне од најзначајнијих личности српске књижевности.

ЕКСКУРЗИЈЕ

ЕКСКУРЗИЈА УЧЕНИКА ОД VI ДО VIII
РАЗРЕДА

МАТУРАНТИ

ЈЕДНО ПОГЛАВЉЕ ЈЕ ЗАВРШЕНО, НЕКА НОВА ПОЧИЊУ

Још једна генерација наших матураната завршила је своје основношколско путовање. Иза њих остају године испуњене учењем, дружењем, несташлуцима успесима...

У школским клупама стицали су знања али и пријатељства и искуства која ће их пратити кроз живот.

Поносни смо на њихов труд, васпитање, одговорност, залагање и све оно што су

постигли.

Пред њима су нови путеви, нове прилике и снови које треба да остваре.

ЖЕЛИМО ИМ ПУНО УСПЕХА У ДАЉЕМ ШКОЛОВАЊУ И ЖИВОТУ.

НАШИХ РУКУ ДЕЛО

Украшена васкршња јаја

Јован Радојичић V₂

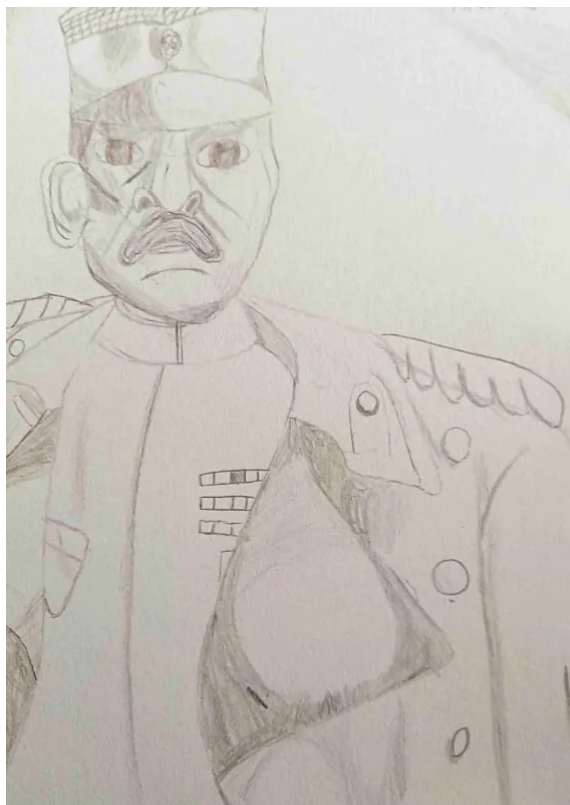

Христина Јаковљевић VII₁

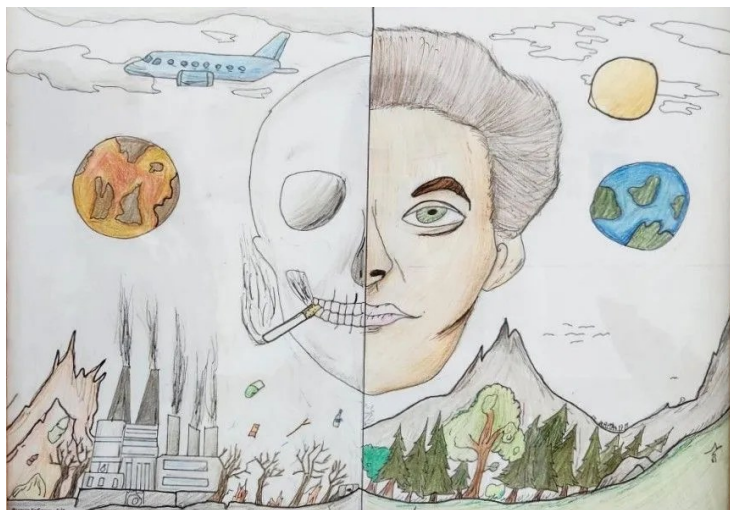

Елена Потерјахин VII₂

НАШИХ РУКУ ДЕЛО

Вукашин Аџић, IV₂

Филип Геблеш, V₂

Леонтина Томашевић, VI₁

Павле Марковић VI₁

НАШИХ РУКУ ДЕЛО...

ИСПОД МАСКЕ

Шта ти мислиш, ко си?
 Онај што поносно ордене славе носи?
 Онај што злу пркоси?
 Онај ко има сушто знање?
 Онај који се моли за вечно благоста-
 ње?

Ти си онај што се ничег не боји,
 што сам своју судбину кроји?
 Непогрешив,
 Непобедив,
 Нерањив?

Али можда, завири само,
 тек да л' се кроз таму назире нешто.
 Само пази – не заборави да све при-
 кријеш вешто.

Тако празно лице не виђа се често.
 Тако бледо...
 Испод перике оно мало косе
 остало је седо.

Наборано.
 Грешно.
 Још увек испрскано крвљу,
 жуди за светом.
 Прљаво,
 Рањиво,
 Уморно,
 Сањиво.

Одлучиш ли икада да скинеш маску,
 да свима покажеш право лице,
 не заборави – плашиће те се само ку-
 кавице.

Сви имају маске.
 Сви су данас лажни.
 Сви се крију вешто,
 па другима причају нешто.

Свако гледа само на себе,
 туђа брига их не гребе.

Па се ти одлучи:
 у руљу незнања се укључи,
 па нек те савест до смрти мучи.

Или живи –
 нејаке мудростима учи,
 рукаве засучи...
 и почни.

Елена Потерјахин

VII₂

ГОДИНА
 2026.